

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

For det første håber jeg, at ministeren undervejs i udvalgsarbejdet vil rette op på oplysningspligten, for der gives faktisk ikke reel sikkerhed med det, der er lagt op til her. Der gives ikke en reel sikkerhed for, om det er det lejedes værdi, eller hvad det nu er, man vil bruge.

Punkt 2 er vedrørende pludselige huslejestigninger. Logikken er, at man siger, at det fuldstændig matcher den regelfastsættelse, vi lavede i 1994 for blandede ejendomme, hvor man vedtog 5 kr., men her er jo ingen forbedringer. Ministeren laver en kobling til de tilfælde, hvor der er sket forbedringer, og jeg vil godt medgive, at de 155 kr. har vi været enige om. Men her er der ikke tale om, at det er på baggrund af en forbedring, man hæver huslejen. Det er udelukkende et spørgsmål om, at man laver en huslejestigning, og derfor vil det være logik at bruge det samme regelsæt, som vi har for de blandede ejendomme.

Nu har vi jo set mange af svarene, og ministeren har givet udtryk for over for medierne, at man vil prøve at hjælpe nogle af de mennesker, der er kommet i klemme. Betyder et forslag som dette her, at den sag, som vel mest af alle har været omdiskuteret, nemlig Nygårdsvejsagen, bliver omfattet af de nye regler, eller er lejerne solgt én gang for alle?

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Alle er jo enige om, at det i hvert fald ikke er forenkling, der ligger i det forslag, vi har at gøre med i dag, og derfor kunne jeg godt tænke mig at få at vide meget klart fra ministeren, hvornår ministeren forventer, at der kommer et samlet udspil om leje-loven. Ministeren har jo flere gange lovet, at der vil komme regelsanering og lovforenklinger, men ingen mener, at der her er tale om forenklinger, så hvornår kommer det store udspil?

Det andet, jeg også gerne vil have ministeren til at svare på, er, om ministeren finder det acceptabelt med den proces, vi nu har været igennem med den meget korte høringsfrist og de meget lidt udtømmende svar, der er kommet. Alle, både fra lejeres og udlejerens side, problematiserer den korte høringsfrist og det, at de ikke kan give nogle ordentlige svar, og det kan da ikke være acceptabelt, heller ikke for ministeren.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Til fru Line Barfod og andre, der har været inde på udlejerens ret til at kræve en pludselig huslejestigning: Jeg mener, at vi har sat en stopper for det, men vi kan jo ikke bare sige, at det må han ikke, for det er jo simpelt hen ekspropriation. Han har købt en ejendom ud fra den forudsætning, at der var en mulighed for det ifølge loven, og hvis vi så siger nu, at det kan han ikke, bliver det betragtet som ekspropriation. Derfor synes jeg, det her er en god løsning, for den gør, at man kan følge med som lejer, og at der ikke lige pludselig kommer nogle huslejestigninger, men at de bliver jævnt fordelt.

Fru Lissa Mathiasen siger, at oplysningspligten giver ikke sikkerhed. Til det må jeg altså bare sige, at det bliver fru Lissa Mathiasen nødt til at uddybe nærmere. Når man står og skal til at underskrive sin lejekontrakt, og man kan læse i den, at det er en ejendom, der er reguleret på en sådan måde, at det kan betyde, at huslejen vil stige i medfør af de gældende regler og på den og den måde, giver det da en sikkerhed, for så ved man jo, hvad man har med at gøre. Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt, at pligten ikke giver sikkerhed.

Så vil jeg også sige, at der jo ikke er tale om en forbedring – det er vi fuldstændig enige om – men igen må jeg vende tilbage til den ret, der er for udlejer til at udnytte muligheden for at lave en stigning af huslejen. Netop derfor synes jeg, det er godt at have en smertegrænse, som vi kender i forvejen og har arbejdet med i andre forbindelser.

KL 17.10

Til hr. René Skau Björnsson: Jeg vil gerne have lov til at svare skriftligt på spørgsmålet om, hvornår den samlede modernisering af leje-loven kommer, for jeg har ikke helt overblik over det.

Med hensyn til høringsfristen må jeg sige, også til hr. Morten Homann: Man sender et forslag i høring, inden det bliver fremsat, for så kan alle de kloge mennesker nå at komme med nogle indsigelser, som man kan tilpasse lovforslaget efter, før man fremsætter det. Det er jo det, der er ideen med en høring. Det, man kan kritisere i dag, er, at førstebehandlingen ligger så tæt på fremsættelsen. Folketinget kunne godt have nået at få nogle høringssvar, som man kunne bruge her i debatten, men vi kunne jo stadig ikke nå at ændre lovforslaget. Det er altid beklageligt, når høringsfristen ikke kan blive tilstrækkelig lang,